

[Arnth Jensen.]

Maa jeg slutte med at sige, at den Sammenligning, Ministeren mente at kunne drage mellem min Interesse for og Kærlighed til disse Skoler og hans eget Arbejde og Interesse for og Kærlighed til dem, stiller jeg gerne til Ministerens egen og ogsaa den danske Ungdoms Raadighed; Forskellen i Dag er den, at den højtærede Minister sidder paa en Plads, hvor han kan gennemføre mere for dansk Ungdom, end han gør, medens jeg sidder som menigt Medlem af dette Ting og tilbyder min Medvirken til Ministerens Arbejde.

Grønning: Efter den Begrundelse, det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen gav for sine Ændringsforslag, og efter Løftet om ved tredje Behandling at ville indføre den Ændring, som vi ønsker, kan vi godt stemme for Venstres Ændringsforslag.

Da Rigsdagen i Regensburg fik Meddelelse om, at den franske Revolution var udbrudt, sad den endnu og drøftede Spørgsmaalet om Tredivaarskrigen. Denne lille Historie randt mig i Minde, da jeg hørte Socialdemokratiets ærede Ordfører krampagtigt holde sig til Fortiden og udelukkende omtale, hvad der var foregaaet i 80'erne og 90'erne og op omkring det 19de Aarhundrede, medens det ærede Medlem meget nødig vilde udtale sig om de Ting, der interesserer Ungdommen i Dag.

Omtrent paa samme Maade var det med den højtærede Minister. Ogsaa Ministeren gaar med stor Kærlighed tilbage til de glade Oppositionsdage; han vil ogsaa meget nødig gaa ind paa en Realitetsforhandling om Spørgsmaalene i Dag. Ministeren bebrejder os Mangel paa Initiativ — at Ministeren samtidig bebrejder Venstres ærede Ordfører, at Venstre har for meget Initiativ, er jo en Sag for sig —, men det er i høj Grad ubegrundet; det er ubegrundet, baade naar man ser hen til Fortiden, og naar man ser paa vor Stilling til det foreliggende Lovforslag. Hvis den højtærede Minister erindrer, hvorledes hans eget Partis Stilling var i den store Skolekommission, og hvorledes det konservative Partis Stilling var, tror jeg ikke, han finder nogen særlig Anledning til at bebrejde det konservative Parti Mangel paa Interesse for de frie Skoler.

Med Hensyn til disse Understøttelser har saavel den ærede Ordfører for det radikale Parti som Ministeren flere Gange udtalt, at de hidtidige Understøttelser slet ikke var brugt. Men baade Ministeren og den ærede Ordfører ved, at det ligger i disse

Understøttelsers Fordelingsregler, og et Led i dette Lovforslag er jo netop at faa disse Fordelingsregler ændret, saa jeg synes ikke, at det er nogen god Begrundelse. Og det bliver navnlig en meget daarlig Begrundelse, naar den højtærede Minister selv i sine Bemærkninger til Lovforslaget gentagne Gange taler om, hvorledes man paa Grund af Beløbenes Utilstrækkelighed dels har maattet afslaa begrundede Ansøgninger og dels har maattet tildele Elever deres Tilskud i meget beskedne Beløb. Jeg synes, Ministeren i sine Bemærkninger har givet den allerbedste Begrundelse for, at de hidtidige Understøttelser har været utilstrækkelige.

Naar Efterspørgselen ikke har været endnu større, forekommer det mig, at der overhovedet ikke kan være Tvivl om Aarsagen hertil; det er ganske simpelt den, at Understøttelserne hidtil er tildelt med et for ringe Beløb, saaledes at vedkommende Elev har maattet betale for meget selv. Vort Ændringsforslag tager Sigte paa, at Eleven skal kunne faa et Tilskud, der andrager Halvdelen af samtlige Omkostninger, og hvis dette Forslag blev vedtaget her i Tinget, er jeg ikke i Tvivl om, at saa vilde Tilgangen til de frie Ungdomsskoler stige i en ret betydelig Grad, og i samme Grad som denne Tilgang vilde vokse, vilde ogsaa de øvrige Vanskeligheder, vi har med Ungdommen og dens Beskæftigelse, aftage forholdsvis.

Jeg erindrer ogsaa i Anledning af, at den højtærede Minister bebrejdede mig Mangel paa Initiativ, at jeg dog i min første lille Tale nævnte, at det kunde være en god Foranstaltning, naar man havde gennemført det Forslag efter de Linier, som vi her har angivet, at man saa endvidere gik over til at indkalde alle Sessionernes Frinumre under 25 Aar til Militærtjeneste, hvis vedkommende har været arbejdsløs i 3 Maanedere. Det er dog ikke noget ringe Initiativ. Naar jeg yderligere tilføjer, at Resten maa ordnes gennem Arbejdslejre eller Arbejdsskoler, vil den højtærede Minister se, at det ikke er en begrænset Del af Ungdommen, vi har Interesse for, men hele den danske Ungdom. Vi ser nemlig saaledes paa det, at den Mangel paa Beskæftigelse, som er karakteristisk for Tiden, navnlig blandt de helt unge, er til saa stor Fortræd og rummer saa stor Fare for Fremtiden, at der vil være meget gode Grunde til at træffe endogsaa meget omfattende Foranstaltninger til at afhjælpe denne Skade. Det første maa naturligvis være, at vi støtter med Hjælp til Selvhjælp den Ungdom, der kan hjælpe sig selv, og dernæst kommer de andre